

Časopis ZŠ U Vršovického nádraží v Praze, který vás nakopne

sChOOOL

5. číslo

podzim 2018

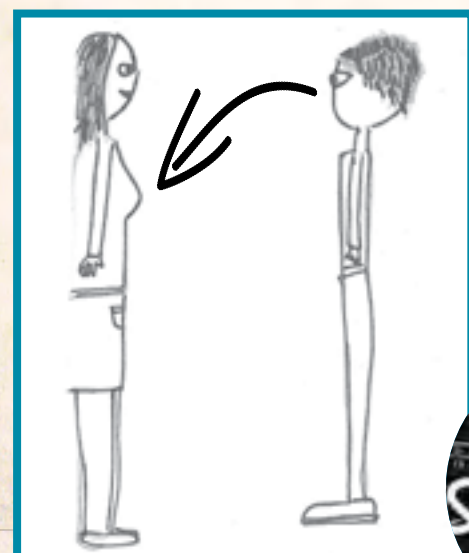
NÁZORY
ZPRÁVY
ROZHOVORY

Nejlepší školní časopis
V ČESKU!

OBSAH

V 5. čísle časopisu sChOOL se dozvíte nejen to, jak kluci zírají holkám na prsa.

Ilustrace: Kateřina Juránková

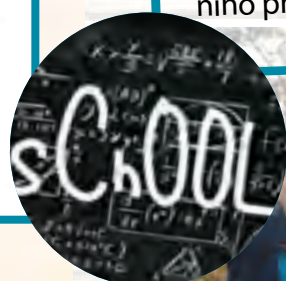
- sChOOL news (4–5)
Cesta do Krkonoš a zpátky
Zprávy a zprávičky
O žakovském parlamentu
s Věrou Adamovou
- sChOOL lidi (8)
Srdeční záležitosti
NEJ Anny Mazánkové
- sChOOL pohromy (9)
13 nejhorších klučích prohrůšků
- sChOOL téma (10–11)
Když učení neleze do hlavy
Poradna s psycholožkou
- sChOOL typologie (12–13)
10 typů žáků
- sChOOL čtení pod lavicí (14–15)
Povídka, poezie, test
- sChOOL poprvé (16)
První den ve škole
- sChOOL názory (17)
Recenze a názory
- sChOOL hobby (18–19)
Hledej kešku!
Hobby naší školy
Takové obyčejné věci
- sChOOL anketa (20)
Jak moc se doma učíš?

Pište nám na e-mail:
magazin.cool.school@gmail.com
nebo vhažujte vzkazy do sChOOL
krabic na vrátnicích.

Škola se anglicky řekne school.
A kdybyste to nevěděli, tak ta naše
je i cool. Má totiž svůj magazín
sChOOL. V ruce držíte jeho 5. číslo.

CO JSME ZAČ?

Časopis sChOOL vzniká na ZŠ U Vršovického nádraží v Praze pod vedením novinářky Aleny Bartošové. Na jaře 2018 byl zvolen nejlepším školním časopisem v Praze, v listopadu 2018 nejlepším školním časopisem v České republice. Páté číslo, které právě držíte v ruce, vyšlo 21. 11. 2018. Časopis sChOOL je vydáván za finančního přispění MČ Praha 10.

**VYHRÁLI
JSME!**

Jsme nejlepší v republice!

V celostátním kole soutěž Školní časopis roku získal časopis sChOOL 1. místo.

Je to tak. Vyhráli jsme v kategorii časopisů pro I. a II. stupeň ZŠ 1. místo! Navíc ještě 1. místo v kategorii grafika a na 1. místo nás posadily ve svém hodnocení i ostatní redakce školních časopisů. To je úžasné! Sice jsme 9. listopadu 2018 nemohli dorazit do Brna na Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity, abychom převzali diplom, ale rozhodně jsme to pořádně oslavili. Taková událost přece nejde přejít jen tak! Babička Adama Kabáta, paní Levická, která našemu časopisu hodně fandí, pro nás upekla dort a roládu, paní Kabátová donesla šampus, otevřeli jsme i pár pytlíků bonbonů... Čili poslední redakční schůzkou před uzavěrkou podzimního čísla jsme se poctivě promlsaly. Pogrataloval nám i pan školník Petr Jantač. Děkuje!

V ČÍSLECH

45 Žáci naší školy už vysportovali 45 blyštivých pohárů. Jsou vystavené ve vitrínách.

V rámci „srdíčkových dnů“ se na podzim 2018 vybralo 5 334 korun.

5334

16

Tolik tříd je na naší škole. Od nulté, až po devátou.

PODZIMNÍ pocitovka z redakce

Proč miluju podzim

Text: Tatiana Bobáková, foto: Adam Kabát

Mám ráda podzim, protože je všude plno barev a baví mě tančit v padajícím listí. Vždycky když jdu ze školy, stavím se pod nějakým stromem a sbírám listí, které si pak vylišuju. Ve škole je to na podzim taky fajn, protože vysvědčení je daleko a není tolik stresu. «

Komentujeme ŠKOLNÍ ŘÁD

V našem školním řádu se píše: „Žáci jsou povinni chránit si své zdraví a zdraví svých spolužáků.“

Takže když vašeho kámoše bolí v krku, skočte mu pro sirup do lékárny – je hned před školou. A když si tvoje kámoška udělá bebí, neváhej a pofoukej jí ho. Řád se musí ctít! (Těšíte se, jaký další zajímavý citát pro vás vybereme příště?) «

TOP MÍSTA

Adam Kabát vyfotil školní „dvorek“ mezi vchody do školy, protože místní kašna prostě milujeme. Vypadá jak z pohádky. Jaká jsou vaše oblíbená sChOOL místa? Napište nám!

**hláška
z redakce**

„Některé fotky jsou hrozný. Já vím. Adam.“

Náš hlavní fotograf připojil tuto pesimistickou poznámku k zásilce fotografií. Ovšem podle nás ostatních přeháněl. Třeba fotka na titulce je nádherná! Je na ní výherkyně naší soutěže Kačka Pešanová s kamarádkami.

Slavíme

sChOOL
kalendář

Jistě jste oslavili Mezinárodní den studentstva (17. 11.) nebo 28. 10. výročí vzniku Československa. Upozorňujeme i na další důležitá podzimní data.

Světový den úsměvu

Text: Kateřina Juránková

5. října

Úsměv nic nestojí, přitom z něho sami máme lepší náladu a můžeme zároveň udělat radost někomu dalšímu. Úsměv o nás prozradí víc, než si myslíme. No a tak jsme se 5. října schválně hodně usmívali. «

Den toalet

Text: Tamara Macková

19. listopadu

Časopis sChOOL oslavil i Mezinárodní den toalet, který od roku 2013 připadá na 19. listopad. Nestyděli jsme se, sedli si na záchodová prkýnka a vykonali slavnostně svoji potřebu. A taky jsme si pak umyli ruce! Mít k dispozici WC je luxus! Třeba v Etiopii nebo v Keni vykonávají potřebu přímo na ulici. «

Cesta do Krkonoš a zpátky

Třídy 6. A a 6. B spolu v říjnu vyrazili do Krkonoš na adaptační kurz. Z pohledu zúčastněného redaktora akce dopadla úspěšně.

Text: David Hlaváček
Foto: Anna Mazánková

V úterý 16. října 2018 jsem musel vstávat v sedm hodin ráno! Musel jsem stihnout sraz před školou v osm hodin. Normálně vstávám až ve čtvrt na osm. Tentokrát jsem ale musel zkontrolovat, jestli jsem nezapomněl boty a bačkory, a pak táhnout obří tašku celou cestu ke škole. Byla to otrava. Místo abychom se pohodlně usadili ve školní lavici, museli jsme jet tramvají a pak ještě metrem, abychom stihli odjezd linkového autobusu. Další otrava. Škola by byla lepší. (Nevěřil bych, že to někdy řeknu.)

CHTĚL JSEM SPÁT

Výhoda ale byla, že jsem mohl další tři hodiny sedět a spát. To by ale Adam Kabát nesměl mít sebou malou herní konzoli a nesměli bychom si celou cestu hrát. (Takže ta cesta vlastně tak špatná nebyla...) Z autobusu jsme vystoupili v Peci pod Sněžkou, odkud nás čekala cesta na Černou horu. Naštěstí bez zavazadel. Na Kolínské boudě nás ubytovali po čtyřech až pěti. Měl jsem bezvadnou postel, ale zase jsem ji nemohl okamžitě využít! Ale vynahradil mi to dobrý oběd. Adam říká „Jídla není nikdy dost!“ a tentokrát jsem mu dal za pravdu.

Tak začal adaptační kurz pro naši třídu, kdy jsme se měli vzájemně líp poznat a víc se skamarádit.

BEZ UČENÍ, ZATO S OVCEMI

Vyzdvihl bych, že jsme se celou dobu nemuseli učit. Hráli jsme hry, divadlo, stříleli jsme z luku a vzduchovky. Měli jsme k dispozici i bazén – ovšem s velkým množstvím chlóru. Všem se nám líbily ne-daleko se pasoucí ovce a kozy. Nemohli jsme si je ale pohladit, protože byly za plotem. Ale cítit byly dost. Byli jsme i na dlouhém výletu na Černou boudu, kde jsem zažil napínavou chvilku. Šlápl jsem na uvolněné prkno chodníčku nad rašeliníštěm. Nic se mi nestalo, ale zážitek to byl.

SUPER HODNOCENÍ

Odjeli jsme 19. října ráno. A jak se mi tam nechtělo, tak se mi zas nechtělo zpátky domů. Až když jsem přijel, uvědomil jsem si, jak super jsme měli vedoucího a že bylo dobře, že jsme tam jeli. Alespoň jsme se poznali. Pět let jsme chodili do vedlejší třídy, ale vlastně až teď se se známe. «

Zprávy a zprávičky

Stručně informujeme o velkých i malých událostech. Uniklo nám snad něco?

Na Vítkově

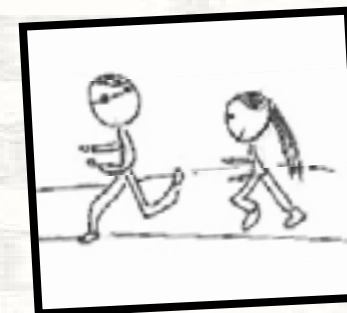
Text: Adam Kabát

Poslední říjnový den jsme s 6. A vyrazili na Vítkov. Viděli jsme Jana Žižku na koni – největší jezdeckou sochu v Evropě. Zašli jsme i do muzea s kolumbáriem, kde jsou zpopelněné významné osobnosti, mezi nimi třeba Jan Rastislav Štefánik. Prohlédli jsme si i zbraň, kterou se atentátník pokusil zabít Heydricha. Nakonec jsme z vyhlídky obdivovali Prahu. «

Běhando grando

Text: Tamara Macková
Ilustrace: Eliška Horváthová

Sedmáci se zúčastnili kilometrového přespolního běhu. Bylo to dost vyčerpávající. Běželo se totiž do kopce a v dost náročném lesním terénu. Nakonec jsme skončili čtvrtí o jeden krok – mohli jsme být třetí! Ale aspoň jsme porazili ZŠ Eden. «

Keltové a Noe

Text: Adam Kabát

Nemůžu si pomoci, ale prostě mě baví muzea a výlety. Líbilo se mi, že jsme se s naší třídou vydali na konci října do Národního muzea – sice ne do té zrekonstruované budovy, ale hned vedle, do nové expozice. V prvním patře jsme si prošli výstavu věnovanou Keltům. Virtuálně jsme nahlédli do hrobu, viděli jsme keltskou hlavu i dobové mince. Zkusili jsme si taky otevírání dveří s kladkou. Pak jsme si prošli výstavu ve třetím patře nazvanou Noemova archa, kde jsme byli jakoby na lodi a prohlíželi si zvířata z různých zemí. Zbýl nám čas, takže nakonec jsme ještě ve druhém patře kreslili světlem na zeď (na výstavě Světla a život). «

Zuby v hlavní roli

Text: Tatiana Bobáková
Ilustrace: Tamara Macková

Chrupadla, klofáky, chechtáky, bizizuby... Tak všelijak se dá říkat zubům. Čistíte si je správně? To se zjišťovalo na přednášce s názvem Zubní prevence. Dozvěděli jsme se, že malý kaz, když nezasahuje do nervů, tak vůbec nebolí. Až v nervech začne příšerně bolet. Což já vlastně ještě neznám, jelikož nemám ani jednu plombu! «

Dvě lípy

Text: Adam Kabát

Lípa srdčitá je symbol našeho státu. Její latinský název je Tilia cordata a má půvabnou korunu. U příležitosti stého výročí založení republiky byly tyto stromy vysázeny v blízkosti všech škol Prahy 10, tedy i u nás, před vršovickým nádražím. Slavnostní akci zahájil pan radní Počarovský, pak následoval kulturní program. Naše lípa – strom svobody – nese jméno Alice, podle Alice Garrique Masarykové, dcery našeho prvního prezidenta. Teď si tam roste a doufejme, že tam vydrží dlouho. Třeba nejmíň dalších sto let. «

Skoro vítězství

Text: Adam Kabát

Také vás musíme informovat o jednom velkém sportovním úspěchu dětí, které nás reprezentovali na turnaji ve florbale. Vyhráli jsme 2. místo v kategorii staršího žactva. V semifinále jsem jakožto brankář pustil jen jediný gól a naši útočníci protivníkovi nadělili hned osm ran! «

Tajemné sovy

Text: Eliška Horváthová, Tamara Macková, Kateřina Juránková, David Hlaváček
Ilustrace: Eliška Horváthová

Jednoho dne přišel jeden tajemný pán s jednou tajemnou ženou a hejnem tajemných sov. Sovy na nás tajemně zíraly, jedna dokonce s tajemně otevřeným zobákem, a dvě z nich se v tajemném postoji velmi tajemně vykadily. Nevěřte tomu, že sovy jsou moudré. «

Na slovíčko s...

...s paní učitelkou **Věrou Adamovou**, třídní učitelkou 6. A a koordinátorkou žákovského parlamentu. Povídaly jsme si o nápadech, které se tam rodí.

Ptaly se: Nancy Ese Ewere a Alena Bartošová, fotil: Adam Kabát

Na schůzky žákovského parlamentu přicházejí děti s různými nápady, jak vylepšit školu. Jaký nápad byl nejhloupější?

Neřekla bych, že tam zaznívají hloupé nápady, ale spíš méně realizovatelné. Jeden z nich byl například udělat na hřišti školy velkou zahradu, bazén, slunečníky a pláž.

Ještě nějaký takový veselejší plán?

Jeden vzešel od prvňáčků – chtěli, abychom na chodbě školy v kleci chovali tygra.

Jak na takové návrhy reagujete?

Probereme, jak by si to děti představovaly a postupně dojdeme k názoru, že to asi nepůjde. Parlament neslouží k tomu, aby se tam planě vyslovovala přání, která má někdo jiný udělat...

K čemu tedy je?

Parlament je vlastně napodobenina státního parlamentu, který vydává a schvaluje zákony a řídí zemi. Ten náš žákovský parlament by měl sloužit ke spolupráci mezi dospělými, vedením školy, panem školníkem, uklízečkami, kuchařkami, dětmi...

To zní hodně obecně. Jak konkrétně funguje?

Většinou to chodí tak, že parlamentáři zvolení z jednotlivých tříd přicházejí na schůzky s nápady. My pak hledáme, jestli se v něčem nápady nepotkají a odhlasujeme si, kterými z nich se bude parlament zabývat. Pak pozveme paní ředitelku a seznámíme ji s tím, co si parlament

představuje, že by v daném školním roce řešil.

Předpokládám, že v parlamentu nejde jen o to, vypracovat návrh a pak paní ředitelku požádat o finance...

Jistě, chtěla bych taky, aby si děti tvořily samy pro sebe, například pořádaly různé akce. Třeba vloni organizovaly s paní učitelkou Voříškovou Halloween. Taky je dost zajímavá úroveň toalet, bývají znečištěné, děti po sobě neumí spláchnout.

Ale co s tím?

David Hlaváček navrhoval hlídky. Netuším, jestli by pomohly.

Které nápady už se parlamentu podařilo prosadit?

Už jsme prosadili dva projekty. Prvním bylo třídění odpadu. Parlamentáři vybrali kontejnery, škola je zakoupila a konečně se u nás začal systematicky třídit odpad.

„Prvňáčci na parlamentu navrhovali, abychom na chodbě školy chovali tygra.“

A ten druhý nápad?

Ten jsme vloni připravovali víc než půl roku, šlo o zvelebení a zfunkčení hal. Třídy si vytvářely projekty, vymýšlely, co všechno by v halách chtěly, ale bohužel jsme zatím projekt nedotáhli do konce. Doufáme, že se konečně brzy všechno zrealizuje.

Takže sedáky a koberečky nejsou konečná? Bude něco víc?

Měly by tam být sedací koutky, knihovny, časopisy, stolní deskové hry, představuju si, že tam budou i volně dané počítače, protože jsem zastáncem důvěry dětem. Na některých halách zůstane pink ponk, přibude minifotbálek... Měla by vzniknout multifunkční hala k relaxaci a odpočinku.

Co myslíte, že se bude řešit na parlamentu v budoucnu?

Děti by chtěly vybavené učebny na chemii a fyziku, nelíbí se jim, jak tady výuka probíhá, přejí si, aby se v hodinách pracovalo víc prakticky.

To se ale týká jen 2. stupně.

Ano, malé děti si nestěžují.

Myslíte si, že pro malé děti má parlament smysl?

Zcela určitě má. Dává jim pocit důležitosti – vždyť zastupují svoji třídu mezi „těmi velkými“. Učí se parlamentnímu vedení a spolupráci. Musím říct, že kupodivu malé děti zajímá chození do parlamentu víc než ty velké. Je to pro ně změna, něco nového. Pro velké bývá někdy bohužel i problém setkávat se pravidelně jednou týdně o velkých přestávkách.

Štve vás na koordinování žákovského parlamentu něco?

Jistě. Ne vždycky se mi daří pomáhat dětem prosazovat věci, tak rychle, jak bych chtěla. Pak mě mrzí, že se nám nedaří udělat parlament jako kroužek, abychom se mohli scházet i odpoledne a věnovat plánům celou hodinu.

Nenadávají si při schůzování parlamentáři? Jak se k sobě chovají? Probouzejí se na schůzi vášně jako ve skutečném parlamentu?

Rozhodně chci, aby součástí parlamentu byla slušnost. Mám zkušenost s tím, že žák nastoupí a vulgárně kritizuje učitele. Parlament je o tom učit se diplomaticky jednat, slušnou formou prosazovat svoje přání. Taky se musí naučit počkat, až druhý domluví, přihlásit se o slovo a podobně. Což není jednoduché.

Říkala jste, že parlament není jen o diktování přání. Hlásí se do parlamentu opravdu děti, které umí prosadit názor? Které dokážou dotáhnout věci do konce?

Měly by se tam takové děti hlásit. Nemá cenu nechat se zvolit a pak vlastně nevědět, co chci prosadit. Podmínkou zvolení do parlamentu je, že chci pracovat, chci tomu věnovat čas, chci dělat něco pro ostatní. Třeba za šestou třídu je tam docela silná trojice Adam, David, Felix. Adam Kabát třeba v rámci naší třídy prosadil projekt s účtenkami z Lidlu. Sbírali jsme pokladní lístky, na výtvarné výchově je slepovali, bylo to super.

„Zatím se nám nedaří udělat parlament jako kroužek a scházet se odpoledne.“

Kde se vlastně parlament schází?

Dole u kuchyně v malé jídelně. Ale chceme, aby parlamentní místnost měla větší vážnost. Což je ale běh na dlouhou trať.

Hlásíme se na běh s vámi, protože časopis sChOOL by docela bral důstojnou místnost pro redakci.

To jsem vám i chtěla navrhnout. Už jsem o tom mluvila s paní ředitelkou, myslím si, že je tomu nakloněná. Představovala bych si útulnou multifunkční místnost, kde by se scházel parlament, vaše redakce a zároveň by to byla učebna pro cizince. Byl by tam interaktivní kout s notebooky a tablety, aby člověk mohl aktuálně a svižně pracovat se vším, co právě potřebuje.

To by bylo skvělé!

Parlament V ČÍSLECH

- V prosinci to bude teprve **dva roky**, co žákovský parlament funguje.
- Dne **8. listopadu** proběhla první schůzka nově zvoleného parlamentu v tomto školním roce.
- Celkem je v žákovském parlamentu **dvacet dětí**.
- Každá třída v něm má **dva zástupce**, mladší třídy jenom **jednoho**. (Nultáci v parlamentu nejsou.)
- Každý parlamenták si může zvolit svůj tým, maximálně **čtyřlenný**, aby se děti mohly vzájemně zastoupit. «

Postřehy z Norska

Stručná zpráva z jedné pozoruhodné parlamentní akce.

Text: Tamara Macková

Díky žákovskému parlamentu se mi naskytla příležitost jet do hlavního města Norska, do Osla. Byla to akce pro vybrané zástupce žákovských parlamentů z Prahy 10. Strávili jsme tam pět dní. Navštěvovali jsme různé školy a poznávali, jak to tam chodí. Zaujalo mě pět věcí, které jsou dost jiné než u nás:

1. V Norsku se vyučuje truhlářství.
2. Mají tam hodinu hraní na playstationu.
3. Všude po halách jsou gauče a umyvadla.
4. Neznámkuji tam – učitelé žáky hodnotí slovně.
5. Všichni domů ze školy odcházejí ve čtyři hodiny. «

Srdeční záležitosti

V 5. díle našeho seriálu o školních přátelstvích vám představujeme další velké kamarádky.

Text i foto: Tamara Macková

Tyhle dvě holky Evelína Petrache a Veronika Margitová ze 7. A spolu kamarádí už tři roky. Teď už jsou prý ve stádiu, kdy se ani nehádají. Stojí prý vždycky při sobě a pomáhají si s učením. Evelínka na Verunce obdivuje, že dělá balet, Verunka zase o Evelínce říká, že si dokáže všechno zapamatovat. «

Tři otázky na tělo

1. Stalo se vám, že vás ta druhá kamarádka zradila?

Ano, ale už jsme si to vyříkaly.

2. Takže žádné nevyřízené účty?

Ne.

3. Podnikly jste spolu nějakou trapnou věc?

Ano. Jednomu kamarádovi jsme schovaly penál, a když na to přišel, málem nás zabil.

Nejoblíbenější barva: **růžová**

Nejoblíbenější měsíc: **květen**

Nejoblíbenější den: **sobota**

Nejoblíbenější nápoj: **káva**

Nejoblíbenější herec:

Jean-Paul Belmondo

Nejoblíbenější zvířata:

kůň, pes a rybička

Nejoblíbenější autor:

Filip Topol

Nejoblíbenější činnost:

odpočinek s lidmi, které mám ráda

Nejoblíbenější zpěváci:

Jahnnny Cash a Tom Waits

Nejoblíbenější knihy:

Mistr a Markétka

nebo Sto roků samoty

Nejoblíbenější filmy:

U konce s dechem nebo Sedmikrásky

Neoblíbenější místo: **domov**

Zjišťovala: Tamara Macková, fotil: Adam Kabát

13 nejhorších klučičích prohřešků

V nové rubrice **sChOOL pohromy** se kriticky zaměříme na ledajaké záležitosti. Tentokrát zaostrujeme na kluky. Pardon, pánové, ale teď si přečtěte, kdy nejvíc okolí štve.

Text: dívčí část redakce sChOOL, ilustrace: Tatiana Bobáková

1 Když ti kluk krká před obličejem. Je to nechutné a dá se říct, že i nepříjemné.

2 Když kluci skáčou po lavicích. To nemůže být o přestávce chvíli klid?

3 Když tě kluk zneužívá pro zaplacení bonbonů, kebabu a tak dál. I to se stává.

4 Když kluk nosí upnuté oblečení a nemá na to postavu. Panděro vyčuhující z kalhot opravdu nepotřebujeme vidět.

5 Když nosí padající kalhoty. Vypadají divně.

6 Když mají mokro v kalhotách. Copak tady ve škole nemáme WC? Nebo že by to chtělo vrátit se do plenek?

7 Když házejí ovoce z okna nebo po třídě mokrou houbou. Ovoce je k jídlu, houba na tabuli a na házení je míč.

8 Když si utahují z holek nebo z mladších kluků, místo aby jim pomohli nebo poradili. Svědčí to o nízkém sebevědomí.

9 Když si nemyjí ruce po záchodě. Nikdo nestojí o žloutenku ani o moč napatlanou na klikách.

10 Když smrdí. Voňavky se dají koupit za padesát korun! Jsou rozhodně levnější než speciální kolík na nos. Za klučičí smrad někdy holky musí zaplatit i smrtí.

11 Když holkám koukají na zadek nebo na prsa. To ještě nikdy neviděli lidské tělo? Když už se potřebuju podívat, tak alespoň trochu nenápadně.

12 Když prskají. Přirovnávat je k prasatům by bylo hrubé vůči těmto velice inteligentním domácím zvířatům.

13 Když prdí. A když se pak tomu uprdnutí chechtají jak pominutí, místo aby se omluvili. «

Když nic neleze DO HLAVY

Tipy a triky redakce sCh00L, jak začít přijímat víc informací a zlepšit si výsledky ve škole. Vyzkoušejte!

Text: redakce sCh00L, ilustrace: Kateřina Juránková, Eliška Horváthová

Sešit nestačí

Nahlízejte při učení nejen do sešitu, ale i do učebnice, pak třeba i do jiné knihy. Je dobré rozkliknout si téma na internetu a pak se ještě začíst do souvisejících odkazů. Čím víc zdrojů použiješ, tím líp. «

Dej si šlofika

Krátký šlofik během dne zlepšuje paměť. Jakoby se totiž během spánku restartoval mozek, čímž se zvýší pravděpodobnost, že se naučené informace pěkně usalaší v hlavě. «

Představuj si, že jsi učitel

Ano, světe div se, představovat si, že jsi učitel, zabírá velmi dobře. Buď jako student a učitel v jedné osobě a vysvětluj si sám sobě látku. Můžeš se i sám sebe ptát: Proč to takhle je? Abys to sám sebe naučil, musíš prostě zapnout mozek. Můžeš jít ještě dál a sám sebe zkoušet. Když si připravíš test, budeš zírat, co se tím naučíš. «

Šetři se, osle!

Při učení zabírají mnemotechnické pomůcky – čili hlášky na lepší zapamatování. Které například? Třeba „**Šetři se, osle**“, což je pomůcka na zapamatování číslovky 6 378 (ŠEst TŘI SEdm Osm). Jak víte, jde o poloměr Země. Nebo „**Ó, slečno, sejměte též podprsenku**“, kde první písmenka naznačují tzv. chalkogeny: kyslík, síra, selen, tellur, polonium. Můžete si vytvářet vlastní pomůcky, ale podle vědců fungují spíš krátkodobě. Ale lepší než nic, že ano. «

Střídej při učení místa!

Možná máš problém s tím, že se látku docela dobře naučíš, ale pak si ji při zkoušení nebo písemce nemůžeš vybavit. Může to souviset s tím, že se učíš pořád na stejném místě. Vědci přišli na to, že když si pár stránek z učebnice projdeš doma u psacího stolu, pak třeba v parku, když si něco zopakuješ v křesle obývacího, část třeba ve vaně a tak dále, máš větší šanci na úspěch. **Střídání studijního prostoru zlepší následné vybavení si toho, co ses naučil, až o 40 %!** «

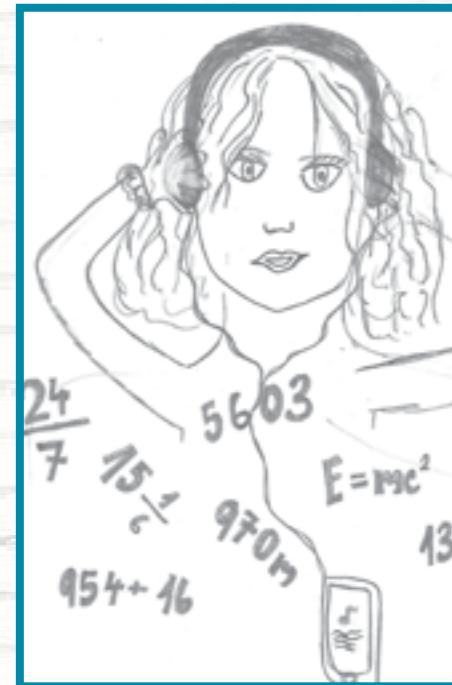

Se školní psycholožkou O PROBLÉMECH S UČENÍM

Odbornice Daniela Hrušková radí, jak se učit. Víte, že když pomůžete spolužákovi s úkoly, učíte se tím i vy sami?

Vyptávali se: členové redakce sCh00L

Foto: Adam Kabát, ilustrace: Tamara Macková, Tatiana Bobáková

skákat po stromech, a opice není hloupá, protože neumí plavat. Jsou určité poruchy učení, které jsou řešitelné například s odbornou pomocí speciálního pedagoga.

Můžu nějak pomoci kamarádovi, který se špatně učí?

Ano, třeba tím, že si spolu uděláte úkoly, vysvětlíš mu něco, čemu nerozumí, ale ty ano. Tím, že učíš spolužáka, učíš i sám sebe, protože si vlastně látku opakuješ.

Je dobré učit se s puštěnou hudbou? Nebo u puštěné televize?

Někomu puštěná hudba vyhovuje jako příjemná kulisa, nesmí být příliš hlasitá, aby byla skutečně jenom v pozadí a nerušila soustředění. O puštěné televizi bych pochybovala.

„Není cílem být průměrný ve všem.“

Co je tedy nejdůležitější při učení?

Správně si rozvrhnout čas, mít své místo, kde vás nikdo neruší, střídat práci a odpočinek, po škole nejdřív trochu „vypnout“, vyvětrat hlavu. Když je učení víc, střídat činnosti, těžší úkoly s lehčími. Nenechávat věci na poslední chvíli, nebo na pozdní večer, když už jste unavení.

Jak je možné, že se něco naučím, doma mi to jde, ale při zkoušení mám výpadek? Co se s tím dá dělat?

Může jít o trému, problém uvolnit se při prezentaci před větší skupinou lidí. Jsou různé techniky, kterými se dá tréma odbourat. Kdo má zájem, může se u mě zastavit, ráda poradím. «

POTŘEBUJEŠ POMOC?
Nebo máš pocit, že by pomoc potřeboval tvůj kamarád? Zajdi za školní psycholožkou Danielou Hruškovou.

KOLIK ČASU NA UČENÍ

„Někdy je úkolů málo, jindy je jich víc, některé zaberou pár minut, jiné o hodně víc. Důležité je, naučit se to postupně rozlišovat a rozdělit si energii rovnoměrně,“ říká psycholožka. Dobré je podle ní střídat těžší úkoly s jednoduššími, dělat přestávky. „Po škole je vhodné trochu vyčistit hlavu, proběhnout se venku a pak sednout k úkolům a rozvrhnout si čas tak, aby se příprava neprotáhla do pozdního večera.“

VELKÁ ŽÁKOLOGIE

aneb

10 typů žáků

Tentokrát jsme pro vás nafotili různé typy bytostí, které sedávají ve školních lavicích. Který typ jste vy?

Foto: Adam Kabát
Text: redakce sCh00L

Když víš víc než učitelka.

CHYTROLÍN

NERD

Když jsi vážně nad věcí.

SMÍŠEK

Když se prostě musíš tlemit.

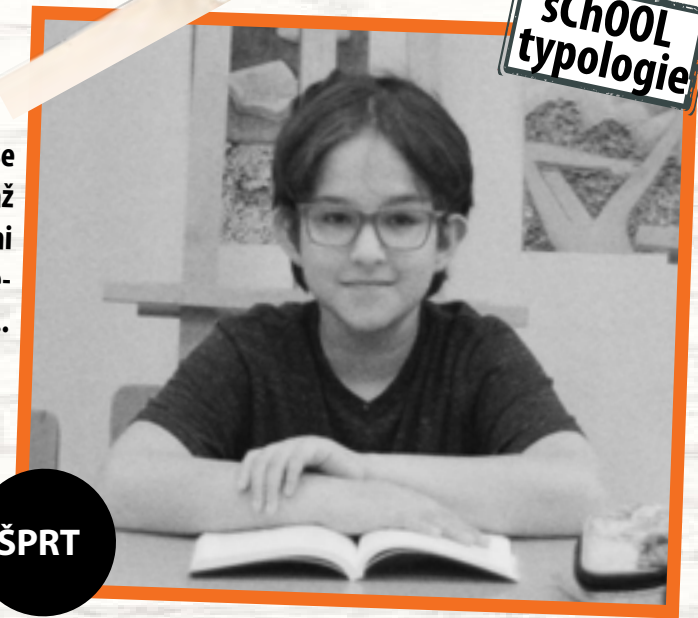
Když prostě nemáš šanci, i kdybys tisíckrát chtěl.

NECHÁPAVEC

Když se učíš až moc a ani tomu nerozumíš...

ŠPRT

Když chceš skončit pod mostem...

LAJDÁK

ROZKOŠNÝ ROZTOMILOUŠ

Když tě učitelky žerou a dávají ti jedničky jen tak.

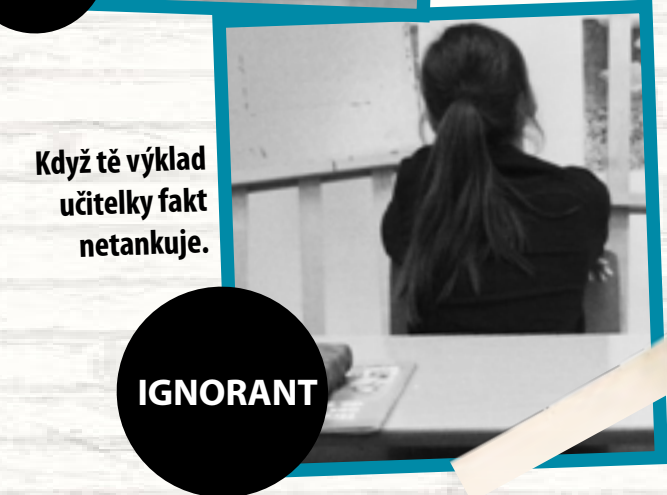

GAMER

Když je hra důležitější než škola. (A zbývá ti poslední level...)

Když nepoznáš rozdíl mezi gumou a křídou...

PROSTĚ BLBEC

Když tě výklad učitelky fakt netankuje.

IGNORANT

Poezie, co tě přizabije

V redakci sCh00L jsou i básníci! Zde jsou tři nejlepší výtvo-ry na téma: Zítra píšem test. Pocity kterého autora jsou vám nejbližší?

Zítřka píšem test

Text: Eliška Horváthová

**Zítřka mám zlý den,
test je za oknem.**

**Máma z pokoje už volá:
„Už běž spát, zítra bude škola!“**

**Já jdu tedy hezky spát,
o testu si nechám zdát.**

Zítra píšem test II

Text: Adam Kabát

**To je snad trest,
ten zítřejší test.**

**Zoufalstvím pípám jako kuře,
lepší by bylo vyjet na lyže.**

**Ale to nejde, vždyť já vím,
do postele se učebnicí vybavím.**

**Už to umím, tralalala,
dobrá známka, tralalala.**

Psí dopisy

Mikropovídka talentované autorky, která se dokázala vcítit do své fenky Larinky.

Text a ilustrace: Eliška Horváthová

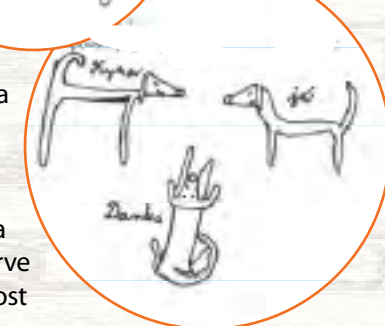
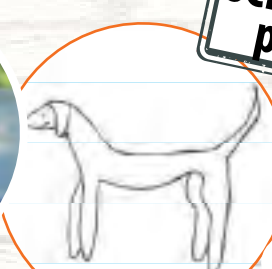
Psí život je jiný než lidský. Jedním z rozdílů je, že my, psi, si nepíšeme dopisy tužkou na papír, ale venku, když jdeme na WC. O tom teď budu vyprávět.

Jednou ráno jsem vstala a vzbudila jsem paničku Janu. Dala mi obojek a šly jsme spolu do parku. U první lavičky jsou hned uviděla dopis:

„Ahoj všichni, už jsem se vrátil ze Slovenska. Dantes“ – Okamžitě jsem odepsala: „Ahoj Dantesi, já tam byla taky. Larinka.“ Byla bych se rozepsala víc, ale panička zavelela: „Lari, už pojď!“ Tak jsem holt šla.

Vrátili jsme se domů a panička šla do práce. Když je pes sám doma, nudí se. Co bych mohla dělat? Tak třeba kousat dveře....

O padesát minut později... Hotovo! Když se vrátila panička, dost se naštvála. Radši jsem šla spát. Z z z zzzzzzzzzzzz.

Druhý den ráno se mnou šla jen přes ulici, psaní v parku bohužel muselo počkat. Doma se pak děly věci. Panička Jana, Ondra a Eliška vysadili staré dveře a já teprve teď pochopila, že jsem je dost zničila.

Naštěstí mi všichni brzy prominuli a šli se mnou ven.
Do parku! Našla jsem dopis: „Čau, Lari, jsi v parku? Kyra.“ Já
odpověděla krátce: „Jó, isem. Lara“

A tak jsme se s Kyrou sešli a hrály jsme si spolu. Přišel i Dantes a pokecali jsme o Slovensku. Paráda. Haf. Všimla jsem si, že i lidští kluci píšou někdy venku dopisy podobně jako my, psi.

Ale pochybuju, že to po nich někdo čte. »

Najdi 10 ROZDÍLŮ

Máme pro vás atraktivní zábavu. Pozorujte náš model zvaný Jirka Resl a vypozerujte deset rozdílů. Ráno, plný elánu – odpoledne, zničen krutým hodnocením vědomostí.

Foto: Adam Kabát

Řešení: čepice, výraz ve tváři, skloněná hlava, kapuce, předmět vedle, předmět v ruce, předmět v bota, poloha nohou, batoh.

Škola ve filmu

Znáte filmy a knížky, kde je škola v hlavní roli?

Text: redakce sChOOL

1 René Goscinny napsal nádhernou knížku, kterou Jean-Jacques Sempé i nádherně ilustroval. Hlavní postavy **Mikuláš**, Vendelín, Viktorín, Albín, Celestýn a další kluci se dostali i na filmové plátno. Víš, jak se jmenuje nejslavnější díl Goscinnyho série?

- a) Mikulášovy patálie
b) Mikulášovy aktovky
c) Mikulášovy pětky

2 Ve filmu **Obecná škola** učí jeden už přímo legendární učitel. Umí poutavě vyprávět, sváďet ženy a dívky a švihat rákouskou do dlaní. Jak se jmenuje?

- a) Igor Chmela
- b) Igor Vlaštovka
- c) Igor Hnízdo

3 Nedávno v televizi běžel seriál z roku 1984. Pozornost v něm upoutali hlavně dva lidé: prvňák **Jirka Oliva** a nervózní „soudružka učitelka“ **Hájská**. O jaký jde seriál?

- a) My všichni školou povinní
- b) Ordinace ve školní zahradě
- c) Oranžový kód

4 Všichni vědí, že **Mach a Šebestová** chodí do 3. B. Určitě znáte i písničku, která se ve slavném večerníčku zpívá. Víš, jakou podobu na sebe žáci díky kouzelnému sluchátku mohou vzít?

- a) podobu vichřice, štěněte i sanice
b) podobu zvonice, žízaly i štěnice
c) podobu zajíce, žirafy či krabice. «

Řešení: 1a, 2c, 3a, 4c.

PRVNÍ DEN VE ŠKOLE

A je tu nová pravidelná rubrika **sChOOL poprvé**, tentokrát věnovaná prvnímu školnímu dni. Zahřejte se vzpomínkou, jak vám to všechno začalo...

Text: Alena Bartošová, anketa: Eliška Horváthová
Foto: Adam Kabát a Nancy Ese Ewere

Dobrý den, jmenuju se Alenka a přinesla jsem vám kytičku. Touhle větou a čínskými karamfiáty v ruce jsem

první školní den oslnila paní učitelku Dostálkovou. Psal se rok **1984**. Byla jsem pyšná na svoji červenou aktovku s bílým slo- nem a na penál s pečlivě ořeza- nými pastelkami. Připadala jsem si taková nějaká celá dospělácká, důležitá, chápající a uvědomělá. Pamatuju si, že jsem si sedla ved- la bloňdatého Lukáše Ludouska. Koukal jako puk, ale celkem sym- paták. Na první domácí úkol se zdaleka netěšil tak jako já a ani Slabikář si tak dychtivě neprohlí- žel, jak bych od svého spolužáka čekala. Ale odpustila jsem mu. Vzpomínám si, že jsem měla moc dobrý pocit ze své třídy i z celé té roztomilé malé školčky na kraji Hradce Králové. Hezky voněla a paní učitelka Dostálková jí svým vlídným hlasem dodávala babičkovské teplo.

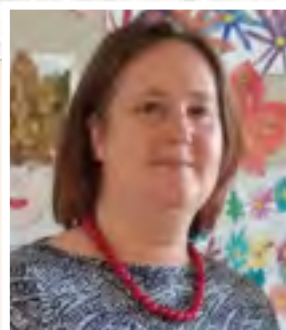
Možná i díky ní byla a je škola mým oblíbeným místem. (A šprt- ka jsem nebyla, abyste věděli!)

Září 2010. Praha. Do ZŠ U Vr- šovického nádraží poprvé kráčí moje dcera Zorinka a o tři roky později její bráška Matýsek. Tete- lím se skoro jako tehdy. Budou si pamatovat, vedle koho si sedli? Jakou si nesli na zádech aktovku? Vzpomenou si po pětatřiceti le- tech, jak jim jejich škola voněla?

Podzim 2018. Co kdybyste na svůj první školní den teď zavzpomínali i vy? «

„Vzpomínám si, že mě první den do školy vedla maminka. Moc se mi líbila paní učitelka. Byla jsem ráda, že tam mám kamarády ze školky.“

Jana Jakoubková,
asistentka ve 4. A

„Hodně jsem se do nul- tého ročníku bála. Mamka si se mnou sedla do lavice a bylo to celé divné. Pama- tuju si, že jsme pak šli do hudebního sálu na nějaké divadlo.“

Nancy
Ese Ewere

„Pamatuju si, že jsme dostali kufřík s pomůckami a dort. A skamarádili jsme se s paní učitelkou.“

Míša Pešanová

„Pamatuju si, že jsem se do školy docela bála, ne- chodila jsem totiž do školky, a tak jsem měla rozporuplné pocity. Ale paní učitelku Jarmilu Hradilovou jsem měla ráda. I když byla přísná.“

Monika Sálíková,
vychovatelka v družině

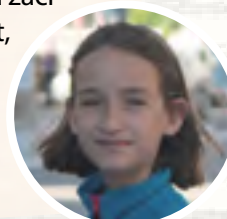
NÁZOROVISTĚ

Nový prostor pro názory. Jedna ožehavá otázka a tři různé odpovědi.

NE!

Kateřina
Juránková

„Musím vstávat brzo a pak jsem hodně unavená. Brala bych, kdyby škola začí- nala v deset, to by bylo ideální.“ «

Je dobře, že škola začíná v osm?

ANO!

Tamara
Macková

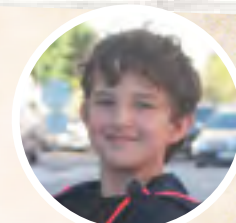
„Když vstaneš brzo, ve škole toho pak vydržíš víc. Sice nestihneš snídani, ale odpoledne jsi dřív doma.“ «

ANO I NE

David Hlaváček

„Má to svoje klady i zápory. Když vstáváš na osmou, tedy brzy, jsi celý den svěží a školu máš dřív za sebou. Kdyby ale začínala v devět, stihneš ještě i dobrou snídani a trochu si zacvičit. A nemusíš jezdit tramvají.“ «

Diskuze

Ve škole se učíme věci, které nebudeme v životě potřebovat. A naopak se neučíme věci, bez kterých se neobejdeme.

Text: redakce sChOOL

Myslíte si, že je důleži- té učit se psát kraso- pisně, sedět rovně a počítat zlomky? Není mnohem důležitější umět se nalíčit, opravit rozbitou židli, naučit se zacházet s penězi a hlavně vědět, jak si najít správného partnera nebo part- nerku? Neměli bychom se učit víc o vztazích a psychologii? Otevírá- me novou diskusi! Pište nám své názory na magazin.cool.school@ gmail.com! Těšíme se na postřehy dětí i dospělých. «

Recenze

Naše redaktorky čtou rády! A shodou okolností je oslnily knihy, které mají v názvu školu...

Škola dobra a zla

Doporučuje: Tamara Macková

Dvě holky najednou unesou do lesa, kde sídlí dvě školy: škola dobra a škola zla. Tam je rozřazují. Dívky musí čelit různým nebezpečím, a i díky tomu se stanou nejlepšími kamarádkami. Knihu doporučuji tomu, kdo má rád dobrodružství a fantasy. «

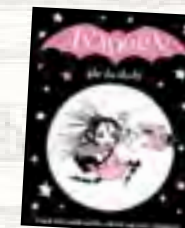
Isadora jde do školy

Doporučuje: Tatiana Bobáková

Upírovila Isadora si vybírá školu – nejdřív jde do vlíí, pak do upíří. Až jednou potká partu dětí, které se s ní chtějí kamarádit. A tak zjistila, že lidská škola je pro ni ideální. Sama nevím, proč mě ta knížka tak chytla. Už jsem přečetla i druhý díl, teď ho čtu podruhé. Přečtěte si ho i vy. «

Hodnocení:
100%

Hodnocení:
100%

VÍŠ, ŽE...
Dvě nejtěžší
keše na světě
jsou na dně Ma-
riánského příko-
pu a na Meziná-
rodní orbitální
stanici ISS?

Hledej kešku!

Geocaching je celosvětová hra, ve které jde o to, abyste něco našli a viděli. Tomu, co hledáte, se říká „keš“ nebo „keška“. Mohl bych o tom vyprávět celé hodiny.

Text i foto: Adam Kabát

Začnete registrací. Na internetu si najdete stránku geocaching.com a kliknete na tlačítko „registrace“. Napište svůj nick a přístupové heslo. Toť vše. Když se tedy přihlásíte, objeví se vám vyhledávač keší – ale ne ledajaký. Musíte tam napsat GC kód (GC kód zjistíte na mapě s kešemi, ke které se ještě dostaneme). Vlevo nahoře máte políčko „hrát“. Na to když kliknete, zobrazí se vám tabulka s možnostmi. My budeme chtít zobrazit mapu s kešemi. Kliknete třeba na nějakou keš v okolí, kterou si budete chtít odlovit. Zobrazí se vám obdélníček s názvem keše, obtížností, terénem a velikostí keše.

OBTÍŽNOST

Obtížnost se hodnotí hvězdičkami 1 až 5. Jednička je pro úplné začáteční-

ky, 1,5 až 2,5 pro mírně pokročilé a tak dále. Pětka už je opravdový oříšek. Obtížnost je dobré znát pro nalezení nebo vyřešení keše. Ukazuje to, jak moc máte přemýšlet. I terén se také hodnotí hvězdičkami: 1 až 1,5 jsou vhodné i pro vozičkáře, 2 až 3 jsou v pohodě přístupná a tak dále, na pětku už je potřeba patřičné vybavení, například horolezeckou nebo potápěčskou výbavu.

NÁPOVĚDA

Nápovědu od majitele keše (říká se mu „owner“) najdete v popisu keše dole, když rozkliknete políčko „hint“ (dešifrovat). S tou je potom hledání snazší.

VELIKOST

Co se týká velikosti keší, nejmenší se nazývá „micro“ (je to třeba krabička z kinder vajíčka), „malá“ je například nevyfouklá petka a „střední“ je velká zhruba jako svačtinový box. Velká bývá

TYPY KEŠÍ

1. TRADIČNÍ KEŠ. Základní typ, kdy hledáme podle souřadnic a nápovědy v terénu krabičku.

2. MULTI KEŠ. Většinou se jedná o procházku, při níž sbíráte indicie. Ty pak dosadíte do rovnice a spočítáte finální souřadnice.

3. MYSTERY KEŠ. Vyžaduje přípravu doma nebo v terénu. Některé lze odlovit jen za tmy nebo s UV baterkou.

4. LETTERBOX KEŠ. Chodí se třeba podle obrázků až k finále.

5. VYRTUÁLNÍ KEŠ. Místo, kde se s něčím nebo s někým máte vyfotit a pak odeslat (zalogovat se).

6. EARTH KEŠ. Nehmotná keš, věnovaná nějaké přírodní zajímavosti. Nehledáme žádnou krabičku, ale zodpovíme otázky a vyfotíme se.

7. EVENT. Setkání kačerů na zajímavém místě. Vyměňují se zde poznatky i předměty týkající se geocachingu.

opravdu velká a je málo míst, kam ji můžeme umístit tak, aby byla nenápadná, protože u hledání keše vás nesmí nikdo vidět. To je pravidlo číslo jedna!

POKLAD ZA POKLAD

Keším se taky přezdívá „poklady“ a to ne jen tak pro nic za nic. Můžete si sice vzít nějakou věc, ale musíte tam za ni umístit jinou. To je další důležité pravidlo, bez kterého se žádný kačer (sběrač keší) neobejde.

Na závěr bych vám chtěl říct, které z kešek, co jsem našel, byly nejzajímavější: GC6H0K6 U vcelky Bourilky nebo GC4Z7NW Keš co kačera učí nenápadnosti. Hezkou zábavu!

Takové obyčejné věci

Nevíte co dělat hned po škole? Když nemáte zrovna kroužek a nemusíte nikam spěchat, zkuste úplně obyčejné věci. Jsou bezva.

Text: redakce sChOOL

1. Pohrajte si se svým mazlíkem - jako třeba redaktorka Táňa. Ta přijde domů, vytáhne si křečka z klece a prý s ním tančí na gauči. (Hmmm...) Redaktorka Eliška jde zase ven s fenkou Larinkou.

2. Uvařte něco dobrého. Třeba redaktorka Káťa tuhle připravila obalovaný chléb ve vajíčku, redaktor Adam upekl ořechovo-kakaové řezy a redaktorka Tamarka čokoládovou bábovku. Mňam.

3. Zahrajte si s rodiči nebo sourozenci stolní deskovou hru. Máme vyzkoušeno, že skvěle jsou Monopoly, Labyrinth, Dixit nebo Carcassonne. Všechno je rozhodně lepší než tupé zírání do mobilu. «

„Časopis sChOOL ti může otevřít dveře, ale vstoupit do nich musíš ty sám.“

sChOOL
výzva

Chceš-li se zapojit do tvorby časopisu, rádi tě přivítáme v naší redakci. Scházíme se každou středu v 15 hodin.

Hobby naší školy

Prozradíme, které kroužky jsou vážně cool.

Text: redakce sChOOL

ŠACHY

Kroužek šachů vede na naší škole pan učitel Kříž. Jde rozhodně o zajímavou osobnost, která zná strašně moc souvislostí. Když ho máte na hudební výchovu, dozvíte spoustu věcí o Evropské unii nebo třeba o římských číslicích. Dovedete si představit, co byste se dozvěděli, kdybyste s ním hodinu hráli šachy? «

ANGLIČTINA

Takhle vypadá partička prvňáčků, kteří v pondělí konverzují: „Hello, how are you?“ Třeba Loren je do angličtiny tak zapálená, že dokonce nosí tričko s nápisem HAPPY! Líp jí pak jde zpívat písnička Bobbyho McFerrina Don't worry, be happy... «

SOUTĚŽ!

Odpověz na naše tři záludné otázky a napiš e-mail na magazin.cool.school@gmail.com nebo vyplň dotazník u našich sChOOL krabic na vrátnici.

Třeba získáš odznak sChOOL, nebo se dokonce za odměnu objevíš na titulní straně jako výherkyně z minulého čísla Kačka Pešanová.

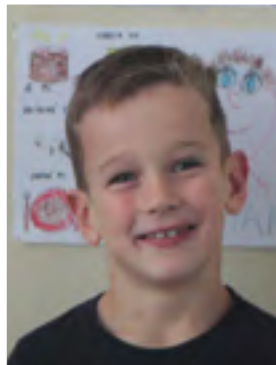
1. Jaká je nejoblíbenější barva paní učitelky Mazánkové?
2. Kolik typů žáků jsme pro vás nafotili?
3. Je podle Tamary Mackové dobře, že škola začíná v osm?

(Všechny odpovědi najdeš v tomto čísle!)

„Učím se docela hodně času, asi tak pět minut. Úkoly dělám fakt rychle. Ale referát na kroužek angličtiny o Big Benu v Londýně mi třeba trval hodinu.“

Norbert Kos, 2. A

„Moc se neučím, spíš bych se měla učit víc. Třeba v angličtině bych měla přidat.“

Lucie Bečková, 4. A

Jak moc se doma učíš?

A na konec je tu vaše oblíbená anketa.

Text: redakce sCh00L, foto: Adam Kabát

„Učím se tak třicet až čtyřicet minut, matematiku třeba ale jen deset minut, protože tu docela umím. Češtinu se musím učit déle.“

Trofim Bordei,
3. A

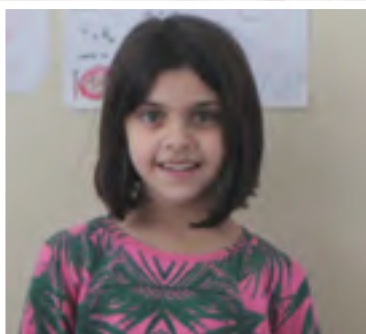
„Když píšeme test, tak se učím třeba hodinu. Když test nepíšeme, neučím se. Zatím mi to takhle vyhovuje, moje nejhorší známka je trojka.“

Natálie Janáčková, 7. B

„Učím se myslím fakt dost, ale domácí úkoly stíhám docela rychle. Mohla bych ale možná víc přidat v češtině.“

Elina Arustamia, 3. A

„Český jazyk mi zabere nejvíc času, tak čtyřicet pět minut. Největší problémy mi dělá čtení.“

Patrik Vintr, 2. B

